

Hız. Peygamberle İlgılı Kissalar

<"xml encoding="UTF-8?">

Hız.Peygamber(s.a.a)'in Gülümsemesi-1

Bir gün Resulullah (s.a.a) gülümseyerek göğre bakıyordu, bir adam Hazretin gülmesinin sebebini sorunca Resulullah (s.a.a) şöyle buyurdular: "Evet göğre bakıyordum, iki melek, kendi yerinde ibadetle meşgul olan mümin bir kulun gece gündüz yaptığı ibadetlerinin mükafatını yazmaları için yeryüzüne indiler, fakat onu, hasta olduğundan dolayı ibadetgahında bulamayınca göğre çıkıp Hak Teala'ya şöyle arz ettiler: "Ey Rabbimiz!

Biz o mümin kulun ibadetini yazmak için her zamanki gibi onun ibadetgahına gittik, fakat onu orada bulamadık, hasta yatağına düşmüştü."

Allah-u Teala, o meleklerin cevabında şöyle buyurdu: "O mümin kul, hasta yatağına olduğu sürece, her gün ibadetgahında olduğu zaman ona yazdığınız her günün sevabı miktarınca ona sevap yazın. Hasta yatağına olduğu müddetçe onun hayır amellerinin mükafatı bana aittir; onun mükafatını ben vereceğim." (1)

2-Sıraya Riayet Edin

Hız. Ali (a.s) şöyle buyuruyor: "Bir gün Resulullah (s.a.a) istirahat halinde idi. Oğlu İmam Hasan su istedi. Resulullah (s.a.a) de bir kaba biraz süt sağıp onu Hasan'a (a.s) verdi.

Hüseyn (a.s) bu durumu görünce sütü almak için yerinden kalktı. Ama Resulullah (s.a.a) ona mani olup sütü Hasan'a verdi. Bu durumu görünce şöyle dedim: "Ya Resulellah! Güya Hasan'ı daha çok seviyorsun" Resulullah cevaben buyurdular ki: "Hayır, öyle değildir.

Benim Hasan'ı savunmamın sebebi, öncelik onun hakkı olduğu içindir. Çünkü O, daha önce su istemişti, sıraya riayet etmek gerekir." (2)

3-Resulullah (s.a.a)'in Ağlaması

Resulullah (s.a.a) bir gece zevcesi Ümmü Seleme'nin evinde idi. Gece yarısı uykudan kalkıp evin karanlık bir köşesinde dua ve ağlamakla (Allah'a yalvarıp yakarmakla) meşgul oldu.

Ümmü Seleme, Resulullah (s.a.a)'ı yatağında görmeyince kalkıp onu aramaya koyuldu. Bir de baktı ki Resulullah (s.a.a) evin karanlık bir köşesinde durup ellerini göğse kaldırmış, ağlayarak Allah'a şöyle yalvarıp yakarıyor:

"Allah'ım! Bağışladığın nimetleri benden esirgeme. Beni, düşmanların bana gülme vesilesi kılma, kıskançları bana musallat etme.

Allah'ım! Beni kurtardığın kötülük ve çirkinliklere geri çevirme.

Allah'ım! Beni hiçbir zaman ve hiçbir an kendi başıma bırakma; kendin beni her şeyden ve her afetten (beladan) koru."

Ümmü Seleme Resulullah (s.a.a)'in bu durumunu görünce ağlayarak kendi yerine döndü. Resulullah (s.a.a) Ümmü Seleme'nin ağlama sesini duyunca, ona doğru gidip ağlamasının sebebini sordu.

Ümmü Seleme şöyle dedi:

"Ya Resulellah! Senin ağlaman beni ağlattı. Sen neden ağlıyorsun? Siz Allah katında olan onca büyük makam ve yakınlığınıza rağmen Allah'tan böyle korkuyorsunuz, Allah'tan bir an bile sizi kendi başınıza bırakmamasını istiyorsunuz, o halde vay bizim halimize!"

Resulullah (s.a.a) onun sözüne karşılık şöyle buyurdular:

"Nasıl korkmayayım, nasıl ağlamayayım, nasıl kendi akıbetimden korkmayayım, nasıl kendi makam ve mevkiye güveneyim! Oysa ki Allah Teala, Hz. Yunus'u bir an kendi haline bıraktı ve onun başına gelmemesi gereken şey geldi!" (3)

4-Âmanın Yanında Hicabı Korumak!

Ümmü Seleme şöyle diyor:

Peygamber (s.a.a)'in huzurunda idik. Meymune isminde olan hanımlarından birisi de orada idi. Bu esnada âma (kör) olan İbn-i Ümmü Mektum Resulullah'ın huzuruna geldi. Resulullah (s.a.a) bana ve Meymune'ye; "İbn-i Ümmü Mektum'un karşısında hicabınızı (kendinizi) koruyun."

Ya Resulellah, o âma değil midir, hicaplı olmamızın ne anlamı vardır? dediğimizde de şöyle buyurdular:

"Siz de mi körsünüz? Siz onu görmüyor musunuz?" (4)

5-Kötü Ahlaklılık Kabir Azabına Sebep Olur

İmam Sadık (a.s) şöyle buyuruyor:

"Sa'd bin Muaz'ın ölüm haberini Resulullah (s.a.a)'e verdiklerinde, Hazret kalkıp ashabıyla birlikte onun evine gittiler. Resulullah'ın emri ile Sa'd'a gusül verdiler. Gusül ve kefenleme işleminden sonra onu bir tabuta bırakıp defnetmek için kabristana götürdüler.

Cenazeyi teşyi ederken Resulullah (s.a.a) yalın ayak ve abasız hareket ediyordu, kabrin yakınına ulaşana dek bazen tabutun sağ, bazen de sol tarafını tutuyordu. Resulullah (s.a.a)'in bizzat kendisi kabrin içine girip cenazeyi kabre bıraktı; taş, tuğla ve diğer şeylerin getirilmesini emretti.

Daha sonra mübarek elleriyle cenazenin üzerini kapatıp onun üzerine toprak döktüler.

Bu esnada Sa'd'ın annesi kabrin kenarına gelerek şöyle dedi: "Ey Sa'd ! Cennet sana kutlu olsun."

Resulullah (s.a.a) bu sözü ondan duyar duymaz şöyle buyurdular: "Ey Sa'd'ın annesi !Sus! Allah adına bu kadar kesin ve yakın ile konuşma. Şimdi Sa'd kabir azabına duçar olmuştur ve bundan dolayı eziyet görür."

Daha sonra kabristandan geri döndüler. Hz. Peygamber'le birlikte olan halk şöyle dediler: "Ya Resulellah ! Sa'd için yaptığın işleri şimdiye kadar hiç kimse hakkında yapmamışsınız. Ayak

yalın, abasız onun cenazesini teşyi ettiniz; tabutun bazen sağ bazen de sol tarafından tutuyordunuz !”

Resulullah (s.a.a) onların cevabında şöyle buyurdular:

“Melekler de abasız ve ayakkabısız idiler; ben de onlara uydum, elim Cebrail’in elinde olduğundan dolayı o tabutun neresinden tutuyorduysa ben de o tarafından tutuyordum.”

Halk bu sözleri duyunca şöyle dediler:

“Ya Resulellah ! Sa’dın cenazesine namaz kıldınız, mübarek ellerinizle onu kabre bıraktınız, kabri kendi elinizle düzelttiniz, yine de kabir Sa’d’ı sıkı mı diyorsunuz?”

Resulullah (s.a.a) cevaben: “Evet, kabir azabına duçar oldu. Çünkü o, evinde kötü ahlaklı idi, kabir azabı bundan dolayı idi.” (5)

6-Bereketli On Dirhem

Hz. Ali (a.s), Hz. Peygamber-i Ekrem (s.a.a) tarafından O’na bir gömlek almak için çarşıya gitmekle görevlendi. Hz. Ali (a.s) da çarşıya gidip on iki dirheme bir gömlek alarak eve döndü.

Resulullah (s.a.a): “Bu gömleği kaç’a aldın?” diye sordu.

Hz. Ali: “On iki dirheme.” dedi.

Resulullah (s.a.a): “Bu gömleği öyle sevmiyorum, bundan daha ucuzunu istiyorum. Acaba satıcı bunu geri almaya hazır olur mu?” buyurdu.

Hz. Ali (a.s) şöyle diyor: Gömleği alıp çarşıya döndüm, Peygamber’in isteğini satıcıya ilettim, satıcı da kabul etti. Parayı alıp Peygamber (s.a.a)’in yanına döndüm.

Bir gömlek almak için Resulullah (s.a.a) ile birlikte çarşıya doğru hareket ettik. Yolun yarısında Resulullah (s.a.a)’ın gözü, ağlayan bir cariyeye ilişti. Resulullah (s.a.a) onun yanına gidip;

“Neden ağlıyorsun?” diye sordu.

Cariye cevaben şöyle dedi. “Ev sahibi bana dört dirhem verdi, bir şeyler almak için beni çarşıya gönderdi. Fakat ben parayı nasıl kaybettiğimi bilemiyorum, şimdi eve dönmekten korkuyorum.”

Resulullah (s.a.a) on iki dirhemden dört dirhemi cariyeye verdi ve; “İstediğin şeyleri al ve eve dön” diye buyurdular.

Resulullah (s.a.a) Allah’a şükredip çarşıya doğru hareket etti, çarşıdan dört dirheme bir gömlek alıp giydi. Eve döndüğünde, yol üzerinde bir çıplağı görünce gömleğini çıkarıp ona verdi.

Kendisi tekrar çarşıya geri döndü, yine dört dirheme bir gömlek alıp giydi ve eve doğru hareket etti. Yolun yarısında yine aynı cariyeyi üzüntülü ve şaşkın bir halde gördü. Bunun üzerine; “Neden evinize gitmedin?” diye sordu.

Cariye: “Ya Resulellah, gecikmişim, beni dövmelerinden korkuyorum.” dedi.

Resulullah: “Gel birlikte gidelim, evinizi bana göster ben affetmeleri için aracı olurum.” buyurdu.

Resulullah (s.a.a) o cariye ile birlikte yola koyuldu. Evlerine yetiştiklerinde cariye; “İşte bu bizim evdir” dedi.

Resulullah (s.a.a) kapının arkasından yüksek bir sesle; “Ey ev sahibi! Selam’un- aleykum” dedi. Bir cevap gelmedi. Tekrar ikinci kez selam verdi, yine bir cevap duyulmadı. Üçüncü kez bir daha selam verdiğinde; “Aleyke’s- selam ya Resulellah ve rahmetullahi ve berekatuh” diye cevap verdiler.

Resulullah (s.a.a); “Neden ilk defa cevap vermediniz? Acaba benim sesimi duymadınız mı?” diye sordu.

Ev Sahibi; “İlk defasında duyduk, senin olduğunu bile anladık.” dedi.

Resulullah (s.a.a): “ Öyleyse neden geç cevap verdiniz?” diye sordu.

Ev sahibi: "Senin sesini bir kaç defa duymak istedik." dedi.

Resulullah (s.a.a): "Sizin bu cariyeniz gecikmiştir, onu muahaza etmemeniz (cezalandırmamanız) için size ricaya geldim." dedi.

Ev sahibi: "Ya Resulullah! Sizin mübarek ayağınızın hürmetine bu cariye artık şimdiden azattır (hürdür)." dedi.

Daha sonra Resulullah (s.a.a) kendi kendisine şöyle dedi: "Allah'a şükür, ne de bereketli on iki dirhemdi! İki çıplağı örttü, bir köleyi ise azat etti." (6)

7-Ya Resulellah! Bana Tavsiye Et!

Hz. Ali (a.s) şöyle diyor:

Bir şahıs Resulullah (s.a.a)'in huzuruna gelerek Hazretin ona tavsiye etmesini istedi. Resulullah (s.a.a) ona şöyle tavsiye ettiler:

"Benim sana tavsiyem şudur ki; parçalansan, ateşe atılıp yakılsan bile Allah'a şirk koşma.

Annene ve babana eziyet etme; eğer dünyadan göçmeni bile emretseler öyle yap.

İhtiyacından fazla kalan malını dini kardeşinin ihtiyarına bırak.

Müslüman kardeşinle karşılaştığında açık yüzlü ol.

Halka ihanet etme.

Gördüğün her Müslümana selam ver.

İnsanları İslam'a doğru davet et.

Bil ki, her sorunu çözmenin (sıkıntısı olanın sıkıntısını gidermenin), Hz. Yakub'un oğullarından bir köleyi azat etmek kadar sevabı vardır.

Bil ki, şarap ve her sarhoş edici şey de haramdır.” (7)

8- Yetimler İçin Ağlamak

Uhud savaşında İslam savaşçılarından çoğu şahadete erişti, Hz. Hamza da o savaşta şehit düştü, hatta Hz. Peygamber (s.a.a)’in şehit olduğu haberi bile yayıldı.

Savaş sona erdikten sonra, Medine kadınları Uhud’a doğru hareket edip Peygamber (s.a.a)’in istikbaline koştular; herkes kendi şehitlerini bırakıp, Peygamber’i sorup arıyorlardı.

Bu arada Cehş’in kızı Zeynep Peygamber (s.a.a) ile karşılaştı.

Hz. Peygamber: “Sabırlı ve tahammüllü ol!” dedi.

Zeynep: " Niçin?" diye sordu.

Hz. Peygamber: “Kardeşin Abdullah’ın şahadetinden dolayı.” diye buyurdu.

Zeynep: "Şahadet onun için kutlu ve mübarek olsun!" dedi.

Hz. Peygamber: “Sabret!” dedi.

Zeynep: “Ne için?” dedi.

Hz. Peygamber: “Dayın Hamza’nın şahadetinden dolayı.” diye buyurdu.

Zeynep: "Biz hepimiz Allah’tanız ve hepimiz O’na doğru döneceğiz, şahadet makamı ona mübarek olsun!" dedi.

Resulullah (s.a.a) biraz durduktan sonra Zeyneb’e dönerek şöyle buyurdu: “Sabırlı ol!”

Zeynep: "Şimdi niçin?" diye sordu.

Resulullah:“Eşin Mus’ab bin Umeyr’in şahadetinden dolayı.” diye buyurdu.

Zeynep bu sözü duyunca yüksek bir sesle ağladı ve can yakıcı bir şekilde sızladı. Zeyneb'e;
"Neden kocan için böyle ağlıyorsun?" diyenlere şöyle cevap verirdi: "Ağlamam kocam için
değildir.

Çünkü o Peygamber (s.a.a)'in yanında şahadet makamına erişmiştir. Benim ağlamam onun
yetimleri içindir. Zira eğer çocuklar babalarını benden sorarlarsa onlara ne cevap vereyim?" (8)

9-Dostlarla Müdara

Ebu Hureyre şöyle diyor:

Resulullah (s.a.a) bir gün oturdukları halde birden dişleri görülür bir şekilde güldüler. Gülmesinin
sebebini sorduğumuzda şöyle buyurdular:

"Ümmetimden iki kişi gelip Allah Teala'nın huzurunda duracaklar; onlardan biri diyecek ki:
"Allah'ım! Benim hakkımı ondan al!

Allah Teala buyuracak ki: "Kardeşinin hakkını ver!"

Borçlu adam arz edecek ki: Allah'ım! Benim iyi amellerimden bir şey kalmamıştır (ona verecek
dünyevi bir malım da yoktur)."

Hak sahibi de diyecek ki: "Ey Rabbim! Öyleyse benim günahlarımdan yüklensin!"

Sonra Resulullah (s.a.a)'in gözlerinden yaşlar boşanarak şöyle buyurdular:

"O gün (kıyamet günü) öyle bir gündür ki insanlar, günahlarının başka bir kimseye yüklenmesine
ihtiyaç duyarlar. Allah Teala hakkını isteyen kimseye şöyle buyurur: "Gözlerini çevir, cennete
doğru bir bak, ne görüyorsun?"

O zaman başını kaldırıp güzel nimetleri görünce hayretle; "Allah'ım! Bunlar kimin içindir?"
diyecektir.

Allah Teala: "O hakkın deęerini bana veren kimse içindir." buyurur.

Hak sahibi: "O hakkın deęerini kim sana ödeyebilir?" diye sorar.

Allah Teala: "Sen." diye cevap verir.

Hak sahibi: "Ben nasıl ödeyebilirim?" diye sorar.

Allah Teala: "Ondan geçmenle (hakkını bağışlamanla)." diye cevap verir.

Hak sahibi: "Allah'ım! Ondan geçtim." der.

Daha sonra Allah Teala buyuracak ki: "Dini kardeşinin elini tut, birlikte cennete gidin !"

Bu esnada Resulullah (s.a.a) buyurdular ki: "Takvalı olun, birbirinizin arasını bulun!" (9)

10- Çaba Veya Zengin Olma Yolu

Bir adam bir şey istemek için Hz. Peygamber'in yanına gitti. Oraya ulaştığında Resulullah (s.a.a)'in şöyle buyurduğunu duydu:

"Kim bizden bir şey isterse veririz, kim ihtiyaçsız olmaya çalışırsa Allah onu ihtiyaçsız kılar."

Adamcağız Resulullah (s.a.a)'in bu sözünü duyunca Hazretten bir şey istemeden huzurlarından ayrıldılar. İkinci kez yine Resulullah'ın yanına gelip bir şey istemeksizin evine geri döndü. Üçüncü kez yine Resulullah'tan aynı sözü duyunca bir şey istemeksizin evine geri döndü.

Sonra komşusundan bir balta emanet alıp çöle çıktı, bir miktar odun toplayıp pazara götürerek bir buçuk kilo arpaya odunları sattı. Elde ettiği arpayı, ekmek yaparak ailesiyle birlikte yediler.

Adam yılmadan bu işine devam etti, ilk önce bir balta satın aldı, daha sonra elde ettiği kazançtan iki genç deve ve bir köle aldı, böylece durumu düzeliş zenginleşti. Daha sonra Resulullah'ın yanına giderek macerayı Hazrete anlattı. Resulullah (s.a.a) onun sözünü dinledikten sonra şöyle buyurdular:

“Demedim mi kim bizden bir şey isterse ona verimiz, ihtiyaçsız olmaya çalışırsa Allah onu ihtiyaçsız kılar?!” (10)

Dipnotlar

(1) - Bihar’ul- Envar, c. 22. s. 83.

(2) - Bihar’ul- Envar, c.43, s.283.

(3) - Bihar’ul- Envar, c.47, s.374.

(4) - Bihar’ul Envar,c.104,s. 37.

(5) - Bihar’ul-Envar,c.6,s.220.

(6) - Bihar’ul Envar, c.16, s.214.

(7) - Bihar’ul-Envar,c. 77,s. 136.

(8) - Bihar’ul - Envar,c. 20,s. 63.

(9) - Bihar’ul - Envar,c. 77,s. 182.

.(10) - Bihar’ul - Envar,c. 78,s. 108